

‘আছাম’ র ঠাইত ‘অসম’ হওক

সভ্যতা-সংস্কৃতি-পৰম্পৰাৰ দিশৰ পৰা ভাৰতীয় জাতি মাত্ৰ এটাই, যদিও ভাৰতৰ বিভিন্ন বাজ্যৰ মানুহৰ বিভিন্ন ভাষা। কিন্তু এই বিশাল দেশৰ প্রত্যেকখন বাজ্যৰ মানুহৰ নিজস্ব সংস্কৃতি-পৰম্পৰা বৰ্তমান, যিটোক কেন্দ্ৰ কৰি অমূল্য সাহিত্য-সংস্কৃতিৰ সৃষ্টি হয়। সেইবাবে এখন বাজ্যৰ মানুহে নিজৰ বাজ্যখনৰ যি নামেৰে মাতে, সেই নামটো সৰ্বভাৰতীয় ক্ষেত্ৰতো সকলোই মতাটো একান্ত বাঞ্ছনীয়। তেতিয়া হ'লৈ এখন বাজ্যৰ মানুহে ঐকান্তিক প্ৰীতি আৰু আনন্দ লাভ কৰে। তেনে এক চিতাকে কেন্দ্ৰ কৰি দেশৰ স্বাধীনতাৰ পিছত মানুহৰ আশা-আকাঙ্ক্ষাৰ প্ৰতি লক্ষ্য বাখি কেবাখনো বাজ্যৰ নামৰ পৰিৱৰ্তন ঘটোৱা হ'ল। মদ্রাজৰ ঠাইত তামিলনাড়ু নামকৰণ হ'ল, আনকি বাজ্যখনৰ বাজধনীৰ নামো চেমাই কৰা হ'ল। বোম্বাইৰ ঠাইত কৰা হ'ল মুম্বাই। মুনাইটেড প্ৰতিলিপিৰ নামকৰণ হ'ল উন্ন প্ৰদেশ। কেলকেতাৰ ঠাইত হ'ল কলকাতা। উন্নৰ পূৰ্ব ভাৰতমোৰ বাজ্যবোৰ হ'ল বাজ্যৰ মানুহৰ আশা অনুসৰি নাগালেণ্ড, মণিপুৰ, মিজোবাম, অৰুণাচল। সৰ্বভাৰতীয় পৰ্যায়ত সেইবোৰ নামে শ্বানীয় লোকৰ আশা-অনুভূতিক প্ৰতিনিধিত্ব কৰে। বৰীছৰনাথে মানুহৰ সভ্যতা-সংস্কৃতিৰ আবেগজনিত কাৰণতে বাণীয় সংগীতত মহাৰাষ্ট্ৰৰ ঠাইত মাৰাঠা, মদ্রাজ আদিৰ ঠাইত দ্বাৰিড়, উড়িষ্যাৰ ঠাইত উৎকল আৰু বঙ্গদেশৰ ঠাইত বঙ্গ শব্দ নিৰ্দিষ্ট কৰিছিল।

একোখন চহৰৰ একো একোটা নামৰ লগত জড়িত হৈ থাকে একো একোটা সুদীৰ্ঘ সময়ৰ ইতিহাস অথবা ইতিহাসৰো অতীত কিম্বদন্তী। মহাভাৰতৰ যুগত গুৱাহাটীক কেন্দ্ৰ কৰি থকা বাজ্যখনৰ নাম আছিল প্ৰাগজ্যোতিষ আৰু কামৰূপ, চহৰখনৰ নাম প্ৰাগজ্যোতিষপুৰ অথবা কামৰূপ নগৰ। এনে এখন নগৰৰ নাম বৃত্তিষ দিনত হ'ল গৌহাটী আৰু কিছু বছৰৰ পূৰ্বতে এই নগৰৰ নামকৰণ হ'ল গুৱাহাটী আৰু সৰ্বভাৰতীয় পৰ্যায়ত সেই নাম গ্ৰহণ কৰা হ'ল। সেই একে দৃষ্টিৰ পৰা অসমৰ কেবাখনো নগৰৰ নামৰ পৰিৱৰ্তন ঘটিল। বৃত্তিষ দিনৰ Nowgong চহৰ হ'ল নগাঁও, Sibsagar-ৰ ঠাইত হ'ল শিৰসাগৰ। চাহ বাগানৰ বৃত্তিষ মেনেজাৰে কেবাখনো চাহবাগানৰ নাম বিকৃত কৰিলে, স্বাধীনতাৰ পিছত তাৰে দুখনমানৰ নামৰ পৰিৱৰ্তন ঘটিল। নিজৰ ঠাইব মানুহৰ জীবন-সংস্কৃতিৰ লগত এডোখৰ স্থানৰ

নাম একাকাৰ হৈ থাকে। সেইবাবে ঠাইব নামৰ বিকৃতি মাৰাকুক।

তেনে এক পটভূমিতে সৰ্বভাৰতীয় পৰ্যায়ত অসমৰ নামটো আছাম (Assam) হৈ থকাটো অসমৰ মানুহৰ জাতীয় অনুভূতিৰ সম্পূৰ্ণ পৰিপন্থী। সেই কথা বিশেষভাৱে লক্ষ্য কৰি আমাৰ বাজ্যৰ নাম আছামৰ ঠাইত সৰ্বভাৰতীয় পৰ্যায়ত অসম হওক— Assam-ৰ ঠাইত Asom হওক (Asom বুলি ক'লে সেই আছাম উচ্চাৰণেই হ'ব।) দিল্লীৰ বা কলকাতাৰ মানুহৰ মুখত অসম নামটো উচ্চাৰণ হোৱা শুনিলে অসমীয়া মানুহৰ জাতীয় ভাৱ জাগ্রত হয়। দেশৰ কোনো ঠাইব মানুহে যদি অসম শব্দটো উচ্চাৰণ কৰিব নোৱাৰে, তেওঁলোক Asom বুলিবলৈ ক'ব, কিন্তু কোনোপথে Assam নহয়। ভাৰতত এই প্ৰদেশৰ নাম Asom ক'লে প্ৰতিষ্ঠিত হওক। আন কেবাখনো বাজ্যৰ আৰু নগৰৰ নামৰ পৰিৱৰ্তনত যেতিয়া কোনো বাধাৰ সৃষ্টি নহ'ব নোৱাৰে।

এই ক্ষেত্ৰত অসমৰ মানুহৰ দাবী অসম-ব্যাপী উথাপিত হওক। প্ৰথমতে, অসম চৰকাৰে চৰকাৰী কাগজ-ফাইলত ‘অসম’ নামটো ব্যৱহাৰ কৰিব লাগিব। তাৰ পিছত ভাৰত চৰকাৰক Assam-ৰ ঠাইত Asom নামটো সৰ্বভাৰতীয় পৰ্যায়ত প্ৰৱৰ্তন কৰিবলৈ আহান জনাওক। প্ৰথমতে সন্তুৰ সেই উদ্দেশ্যে অসম বিধান সভাত এক প্ৰস্তাৱ গৃহীত হ'ব লাগিব। অসমৰ সাহিত্য-সংস্কৃতি-শিক্ষাৰ লগত জড়িত অনঠানৰোৱাৰে এই সবল দাবী উথাপন কৰাৰ এয়া হ'ল প্ৰকৃত সময়। অসম-ব্যাপী তেনে এক পৰিবেশৰ সৃষ্টি হ'লেই সৰ্বভাৰতীয় পৰ্যায়ত বাজ্যৰ সেই নাম গৃহীত হ'বলৈ বেছি সময় নালাগিব। কাৰণ, এই জাতীয় পৰ্যায়ৰ কাৰ্যত কাৰো আপত্তি থকাটো বিশ্বাস নহয়। অসমৰ সাহিত্যিক-শিল্পীসকলক এই প্ৰচেষ্টাত আগভাগ ল'বলৈ আমি ঐকান্তিক আহান জনালোঁ।

অসমৰ বিভিন্ন ভাষাভাষী লোকসকলে এনে পৰিৱৰ্তনত আপত্তি নজনাব বুলি আমাৰ বিশ্বাস সুদৃঢ়। Assam নামটোৱে তেওঁলোকৰ ভাষা-সাহিত্য-সংস্কৃতত মুঠাই সহায় নকৰে। অসম নামৰ পৰা অসমীয়া হৈছে যদিও, অসম শব্দৰ অৰ্থ হ'ল যাৰ সমান নাই, সমকক্ষ নাই যাৰ। বিভিন্ন ভাষা-ভাষীসকলেও আমাৰ এই জাতীয় দাবী একান্তভাৱে গ্ৰহণ কৰিব বুলি আমাৰ একান্ত বিশ্বাস।

চন্দ্ৰপ্ৰসাদ শইকীয়া